

Opinia Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie nadzoru rynku w odniesieniu do produktów, zmieniającego dyrektywy Rady 89/686/EWG i 93/15/EWG oraz dyrektywy 94/9/WE, 94/25/WE, 95/16/WE, 97/23/WE, 1999/5/WE, 2000/9/WE, 2000/14/WE, 2001/95/WE, 2004/108/WE, 2006/42/WE, 2006/95/WE, 2007/23/WE, 2008/57/WE, 2009/48/WE, 2009/105/WE, 2009/142/WE, 2011/65/UE, a także rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 305/2011, (WE) nr 764/2008 i (WE) nr 765/2008

COM(2013) 75 final – 2013/0048 (COD)

(2013/C 271/16)

Sprawozdawca generalny: **Jacques LEMERCIER**

Rada, w dniu 8 marca 2013 r., oraz Parlament Europejski, w dniu 12 marca 2013 r., postanowiły, zgodnie z art. 114 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), zasięgnąć opinii Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego w sprawie

wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie nadzoru rynku w odniesieniu do produktów, zmieniającego dyrektywy Rady 89/686/EWG i 93/15/EWG oraz dyrektywy 94/9/WE, 94/25/WE, 95/16/WE, 97/23/WE, 1999/5/WE, 2000/9/WE, 2000/14/WE, 2001/95/WE, 2004/108/WE, 2006/42/WE, 2006/95/WE, 2007/23/WE, 2008/57/WE, 2009/48/WE, 2009/105/WE, 2009/142/WE, 2011/65/UE, a także rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 305/2011, (WE) nr 764/2008 i (WE) nr 765/2008

COM(2013) 75 final – 2013/0048 (COD).

12 lutego 2013 r. Prezydium Komitetu powierzyło Sekcji Jednolitego Rynku, Produkcji i Konsumpcji przygotowanie prac Komitetu w tej sprawie.

Mając na względzie pilny charakter prac, na 490. sesji plenarnej w dniach 22 i 23 maja 2013 r. (posiedzenie z 22 maja) Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny wyznaczył Jacques'a LEMERCIERA na sprawozdawcę generalnego oraz przyjął 116 głosami – 2 osoby wstrzymały się od głosu – następującą opinię:

1. Wnioski i zalecenia

1.1 Komitet popiera przepisy zawarte we wniosku dotyczącym rozporządzenia. Obecne przepisy dotyczące nadzoru rynku i kontroli produktów są zbyt rozproszone w wielu tekstach o różnej treści, co niepotrzebnie komplikuje pracę organów nadzoru i producentów, a także stowarzyszeń konsumentów i organizacji pracowniczych. Komitet z zadowoleniem stwierdza, że wcześniejsze przepisy wertykalne zostaną uchylone i zebrane w jednym wzmocnionym rozporządzeniu horyzontalnym.

1.2 Komitet zgadza się co do przyjętej podstawy prawnej, ale uważa, że konieczne jest również odniesienie do art. 12 TFUE, w którym stwierdza się, że ochrona konsumentów ma charakter przekrojowy, a jej wymogi „są uwzględniane przy określaniu i urzeczywistnianiu innych polityk i działań Unii”.

1.3 Proponowanym instrumentem jest rozporządzenie. Komitet uważa, że jest to najodpowiedniejsza forma, by ułatwić współpracę i kontakty między państwami członkowskimi oraz między danym państwem członkowskim a UE. Zdaniem Komitetu pakiet proponowany przez Komisję spełnia warunki proporcjonalności i pomocniczości określone w traktatach. Państwa członkowskie pozostają w pełni odpowiedzialne za nadzorowanie swych rynków wewnętrznych i za kontrole na

granicach zewnętrznych Unii a także muszą zapewnić finansowanie tych działań.

1.4 EKES popiera Komisję, która stwierdza, że produkty będące w obrocie w Unii muszą spełniać wymogi zapewniające wysoki poziom ochrony interesów publicznych, takich jak ogólne zdrowie i bezpieczeństwo, zdrowie i bezpieczeństwo w miejscu pracy, ochrona konsumentów, ochrona środowiska i bezpieczeństwo publiczne.

1.5 Komitet uważa, że poszanowanie tajemnicy produkcji lub tajemnicy handlowej nie może stać na przeszkodzie ostrzeżeniu, jeśli zdrowie lub bezpieczeństwo użytkowników mogłoby być zagrożone przez jakiś element danego produktu. Niezmienna praktyka systemu RAPEX polegająca na przedkładaniu interesu publicznego ponad interes prywatny powinna zatem nadal być stosowana przez organa nadzoru i kontroli.

1.6 Osoby będące członkami lub pracownikami organów nadzoru i służb celnych powinny dawać gwarancje uczciwości i niezależności i być chronione w wykonywaniu swych obowiązków przed ewentualnymi naciskami lub próbami korupcji. Osoby zgłaszające wady lub zagrożenia związane z danym produktem powinny korzystać z ochrony, zwłaszcza przed zaskarżeniem do sądu; ich tożsamość nie powinna być ujawniana.

1.7 Komitet apeluje o zawarcie w proponowanym rozporządzeniu podstawy prawnej ogólnoeuropejskiej bazy danych o urazach (IDB), którą należy uznać za trzeci filar systemu wymiany informacji UE związanych z nadzorem rynku, uzupełniający RAPEX i ICSMS.

1.8 Ponadto Komitet pragnie znaleźć się wśród odbiorców okresowych sprawozdań, które Komisja będzie opracowywać raz na pięć lat, by zapewnić monitorowanie stosowania przepisów rozporządzenia.

2. Wprowadzenie: propozycje Komisji

2.1 Nawet najlepsze prawodawstwo dotyczące bezpieczeństwa produktów i harmonizacja zasad w ramach rynku wewnętrznego nie wystarczą, by dać absolutną gwarancję bezpieczeństwa konsumentom w odniesieniu do produktów konsumpcyjnych, a pracownikom w odniesieniu do produktów przeznaczonych do użytku zawodowego.

2.2 Jak wykazały ostatnie skandale, w Europie nadal dochodzi do oszustw mających na celu zwiększenie zysku lub ograniczenie kosztów produkcji; ponadto produkty importowane nie zawsze odpowiadają normom europejskim i mogą stanowić nieuczciwą konkurencję z produktami pochodzenia europejskiego.

2.3 Nadzór rynku oraz kontrola zgodności produktów z normami mają podstawowe znaczenie i wymagają odpowiednich służb oraz wykwalifikowanych pracowników (służby celne, służby techniczne, inspekcje itd.) działających na obszarze każdego państwa członkowskiego.

2.4 Dyrektywa 2001/95/WE w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów, której transpozycja powinna była się zakończyć w 2004 r. oraz rozporządzenie (WE) nr 765/2008, które weszło w życie w 2010 r., ustanawiające wymagania w zakresie akredytacji i nadzoru rynku, a także dyrektywy i decyzje dotyczące harmonizacji sektorowej umożliwiły osiągnięcie widocznych postępów. Jednak przepisy dotyczące nadzoru rynku są rozproszone i nakładają się na siebie, co może powodować dezorientację i mylenie zasad nadzoru w ścisłym tego słowa znaczeniu z obowiązkami operatorów, a także komplikować zarówno ich zadania, jak i zadania prawodawców oraz urzędników krajowych.

2.5 Komisja proponuje jaśniejsze określenie ram prawnych nadzoru rynku, grupując stosowne przepisy w jednym instrumencie prawnym dotyczącym horyzontalnie wszystkich sektorów. Nowemu rozporządzeniu dotyczącemu nadzoru rynku produktów ma towarzyszyć wieloletni plan działania na rzecz nadzoru rynku obejmujący okres 2013–2015.

2.6 Chodzi tu o jedno z głównych działań w ramach europejskiego programu na rzecz konsumentów i Aktu o jednolitym rynku I i II. Odpowiada ono również wymogom nowych ram legislacyjnych.

2.7 Należy określić, według tych samych zasad we wszystkich krajach, czy produkty wprowadzane do obrotu – w tym produkty pochodzące z krajów trzecich – są bezpieczne i czy mogą zostać wprowadzone do obrotu na rynku wewnętrznym; w przeciwnym razie, jeśli są niebezpieczne lub niezgodne z normami, należy je wycofać i objąć je zakazem.

2.8 Jednak nadzór rynku i kontrole zgodności nie są wystarczająco skuteczne, a na rynku jest wiele produktów niezgodnych z normami, głównie z powodu braku koordynacji między krajowymi organami nadzoru oraz problemu jakości i wiarygodności wymienianych informacji.

2.9 Do UE należy zatem zapewnienie lepszej koordynacji działań i skuteczności transgranicznego nadzoru rynku, aby chronić obywateli. Komisja twierdzi, że to prawo do działania wynika z przepisów art. 114 (właściwe funkcjonowanie jednolitego rynku) oraz art. 168 ust. 1 (ochrona zdrowia) i art. 169 ust. 1 (ochrona konsumentów) TFUE. Należy również uprościć obowiązujące ramy prawne i usunąć występujące w nich obecnie niejasności.

2.10 Niezbędne jest uproszczenie procedury RAPEX, wdrożenie rozporządzenia w sprawie bezpieczeństwa produktów zastępującego dyrektywę w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów oraz nowe rozporządzenie dotyczące nadzoru zastępujące obecne przepisy rozproszone w wielu różnej rangi dokumentach.

2.11 Poprawa koordynacji i skuteczności działań nadzoru i kontroli miałyby być wynikiem nie tylko normalnej procedury oceny prawodawstwa, ale także wykorzystania sondaży Eurobarometru dotyczących percepcji konsumentów, systemów informacji GRAS-RAPEX i ICSMS oraz ustanowienia wskaźników pozwalających na wzajemne monitorowanie. Procedury powiadamiania przez państwa zostaną zrjonalizowane dzięki jednemu systemowi powiadamiania dla wszystkich produktów.

2.12 Kontrole na granicach zostaną wzmocnione, a każdy produkt, co do którego istnieje podejrzenie, że stanowi zagrożenie zostanie zatrzymany do czasu pełniejszego określenia jego statusu przez organ nadzoru.

2.13 System powiadamiania RAPEX dotyczący produktów stanowiących zagrożenie zostanie udoskonalony, jeśli chodzi o terminy powiadamiania i trafność informacji na temat zagrożeń związanych z produktem będącym przedmiotem powiadomienia.

2.14 Komisja będzie mogła podjąć decyzję o zastosowaniu odpowiednich środków ograniczających w odniesieniu do niebezpiecznych produktów. Środki te będą miały bezpośrednie zastosowanie, jeżeli standardowe pilne środki okażą się niewystarczające lub niedostosowane.

2.15 W Akcie o jednolitym rynku przewidziano wieloletni plan działania dotyczący nadzoru rynku. Plan ten powinien dotyczyć dziedzin, w których koordynacja prowadzona przez Komisję mogłaby wnieść rzeczywistą wartość dodaną i znaczne udoskonalenia.

2.16 Wieloletni plan działania jest podstawowym narzędziem działania na szczeblu wspólnotowym; sprzyjąc on będzie wzmożonej komunikacji i współpracy. Środki informatyczne umożliwią łatwy dostęp do informacji i wzorcowych rozwiązań dzięki ankietom i badaniom zgromadzonym w systemie. W jego ramach zostaną określone potrzeby i będzie można zaproponować narzędzia szkoleniowe, wsparcie techniczne i doradztwo.

2.17 Komisja opracuje wspólne podejście do kontroli dokumentacji i kontroli technicznej oraz do analiz laboratoryjnych. Wzmocniona koordynacja wspólnych działań i programów poprawi skuteczność nadzoru.

2.18 Uwspólnotowanie zasobów umożliwi synergię i uniknięcie powielania działań. Dane zgromadzone w ramach pracy organów krajowych będą przechowywane w bazie ICSMS administrowanej przez Komisję, która zapewni środki i szkolenia niezbędne do wykorzystania całego potencjału tej bazy danych.

2.19 Wszystkie zainteresowane strony będą musiały być informowane i konsultowane w sposób regularny i elastyczny.

2.20 Sprawozdanie opracowane przez Komisję zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 795/2008 pozwala na informowanie instytucji i uczestniczących stron, a także na ocenę działań akredytacyjnych oraz nadzoru i kontroli rynku, które są przedmiotem finansowania wspólnotowego.

2.21 Środki i uprawnienia służb celnych oraz kontrole na granicach zewnętrznych Unii i Europejskiego Obszaru Gospodarczego w odniesieniu do importowanych produktów powinny zostać wzmocnione, co wymaga przeznaczenia dodatkowych zasobów, zwłaszcza na szkolenia i narzędzia techniczne.

3. Uwagi ogólne

3.1 Komitet z zadowoleniem przyjmuje inicjatywę dotyczącą wzmocnienia nadzoru i kontroli bezpieczeństwa produktów wprowadzanych do obrotu, niezależnie od tego, czy pochodzą one z krajów UE, EOG, czy z krajów trzecich. Zapewniając większe bezpieczeństwo produktów, stanowi ona kluczowe działanie w ramach Aktu o jednolitym rynku i odpowiada nowemu podejściu.

3.2 Komitet zauważa jednak, że procedury informacyjne i konsultacyjne dotyczące podmiotów gospodarczych i społecznych pozostają niejasne. Można by lepiej określić elastyczne i adekwatne ramy na poszczególnych poziomach bez dodatkowego obciążania i usztywniania procedur biurokratycznych.

3.2.1 Zainteresowane przedsiębiorstwa wiele oczekują od dostępu do prawnych i technicznych informacji, które pozwoliłyby im uzyskać bezpieczeństwo prawne niezbędne do podej-

mowania decyzji o inwestowaniu w produkcję lub wprowadzanie produktów do obrotu. Powinny one mieć dostęp do informacji zgromadzonych przez poszczególne organy nadzoru i kontroli odnoszących się do produktów, które przedstawiają do kontroli lub w ramach oceny zgodności.

3.2.2 Zrozumiałe jest, że konsumenci i pracownicy pragną upewnić się o nieszkodliwości obecnych na rynku produktów, których używają w pracy lub do prywatnej konsumpcji. Mają oni prawo wiedzieć, jakie działania są podejmowane w tej materii na szczeblu krajowym, wspólnotowym lub sektorowym, aby zagwarantować, że nic nie zagraża ich zdrowiu i bezpieczeństwu.

3.2.3 Komitet jest przekonany, że zaufanie do bezpieczeństwa produktów ma podstawowe znaczenie dla właściwego funkcjonowania jednolitego rynku i swobodnego przepływu towarów, co ma korzystny wpływ na wzrost i zatrudnienie.

3.3 Komitet uważa, że nadzór i kontrole, zwłaszcza na granicach zewnętrznych Unii, leżą przede wszystkim w kompetencji państw członkowskich, a Unia zapewnia koordynację i środki niezbędne do skutecznych wspólnych działań i do normalizacji produktów. Nadzór i kontrole mają wpływ na przedsiębiorstwa i generują wysokie koszty, zarówno dla państw członkowskich, jak i dla podmiotów gospodarczych, związane z dostosowaniem (normalizacja, norma „CE”). Komitet zwraca się do państw członkowskich i do Komisji o należyte uwzględnienie w ich działaniach obciążeń administracyjnych dla przedsiębiorstw, a zwłaszcza dla MSP, aby nie pogarszać ich sytuacji gospodarczej w okresie kryzysu i wysokiego bezrobocia.

3.4 Swobodny przepływ produktów żywnościowych, których dotyczy projekt rozporządzenia, nie może uciepnieć z powodu mało rygorystycznych lub niedoskonałych przepisów ani liczby i jakości środków i kontroli. Państwa członkowskie i Komisja powinny zatem przeznaczyć wystarczające zasoby na wdrażanie środków nadzoru i kontroli, by zapewnić ich pełną skuteczność. Choć Komitet przyznaje, że środki budżetowe są obecnie ograniczone, to uważa, że interesy publiczne, które wchodzą w grę, wymagają podjęcia wszelkich wysiłków, by zapewnić zdrowie i bezpieczeństwo konsumentów, a także ochronę środowiska przed wadliwymi lub niebezpiecznymi produktami. Właściwe funkcjonowanie rynku wewnętrznego jest niezbędne dla naprawy gospodarczej i tworzenia nowych miejsc pracy.

3.4.1 Komitet uważa, że obecny system nadzoru i kontroli rynku zawiera poważne luki i braki. Wzmocnić należy współpracę między właściwymi organami krajowymi, Komisją i zainteresowanymi stronami. Konieczne okazuje się organizowanie okresowych konsultacji. Organizacjom konsumenckim lub pracowniczym przyznać należy prawo, z zagwarantowaniem immunitetu, do ostrzegania o pewnych produktach. Właściwe organa, organa nadzoru, techniczne organa certyfikacyjne, służby celne, służby zwalczania nadużyć powinny współpracować i udostępniać zgromadzone informacje, by uniknąć powielania działań i trwonienia dostępnych środków oraz by nieustannie zwiększać skuteczność przeprowadzanych kontroli.

3.5 Skuteczność wspólnotowego systemu szybkiego informowania (RAPEX) jest całkowicie uzależniona od szybkiej wysyłki powiadomienia i trafności informacji technicznych dotyczących produktu budzącego wątpliwości. Wytyczne dotyczące zarządzania systemem RAPEX muszą być stale aktualizowane i być wystarczająco jasne, by nie było wątpliwości co do charakteru i zakresu przekazywanych informacji; w ramach tych wytycznych należy określić kryteria umożliwiające zidentyfikowanie poważnego zagrożenia, a także środki, które mają być w efekcie podejmowane, jak np. prowizoryczne zawieszenie czy wymagania dotyczące zmian technicznych, a nawet zakaz.

3.6 Powiadomienia w systemie RAPEX powinny obejmować nawet przypadki ograniczonego lub niezwyfikowanego naukowo zagrożenia, aby w razie potrzeby móc zastosować środki wykonawcze, jak prowizoryczne zawieszenie, zgodnie z zasadą ostrożności, lub inne odpowiednie środki, jak wymaganie dodatkowych informacji dla konsumentów lub ostrzeżenie użytkowników; środki te byłyby uzupełnieniem normalnych wymogów w zakresie oznaczania produktów.

3.7 W wypadku potwierdzonego zagrożenia Komisja przewiduje przyjęcie aktów wykonawczych dotyczących danego produktu lub danej kategorii produktów, by ustanowić jednolite warunki kontroli tych produktów, w związku z czym Komitet pragnie, by organizacje konsumentów oraz pracodawców i pracowników były o tym informowane, i by ich opinia – o ile to tylko możliwe – była brana pod uwagę. Zauważyć należy, że organizacje te mogą szybko przekazać swym członkom informacje o środkach podjętych przez Komisję, co znacznie przyczyni się do zrozumienia i szybkiego wdrożenia przez nie tych środków.

3.8 Jeśli chodzi o utworzone na mocy rozporządzenia forum Komisji i państw członkowskich, Komitet zauważa, że organizacje społeczeństwa obywatelskiego mogłyby być zapraszane w ramach konsultacji do podorganów sektorowych, które może tworzyć forum. EKES uważa, że pomimo ich charakteru doradczego, opinie i propozycje tych organizacji powinny być – o ile to tylko możliwe – należycie rozpatrywane i uwzględniane ze względu na aktywną rolę, jaką odgrywają one wobec konsumentów i środowisk społeczno-gospodarczych, które reprezentują.

3.9 Powinno być tak również w sytuacji, gdy w obliczu pewnych zagrożeń organa nadzoru danego państwa członkowskiego ostrzegają przed zagrożeniami ze strony jakichś produktów i, ewentualnie, informują o środkach zapobiegawczych; powinny one współpracować z podmiotami gospodarczymi, aby usunąć zagrożenia związane z niektórymi produktami, a także z odpowiednimi organizacjami społeczeństwa obywatelskiego, które mogą wykorzystać swą wiedzę i środki informowania szych członków.

3.10 Ponadto Komitet uważa, że omawiany wniosek ogólnie odpowiada wymogom nowych ram legislacyjnych (nowe podejście), a także jest zgodny z zasadami pomocniczości i proporcjonalności. Popiera także podstawę prawną, jaką zastosowały

DG odpowiedzialne za wniosek. Komitet przypomina także art. 12 TFUE, który stanowi, iż ochrona konsumentów jest polityką, której wymogi „są uwzględniane przy określaniu i urzeczywistnianiu innych polityk i działań Unii”.

4. Uwagi szczegółowe

4.1 Komitet jest zaniepokojony możliwymi różnicami w interpretacji przepisów w poszczególnych krajach; działania wspólnotowe powinny mieć na celu jednolitość interpretacji i praktyk ze względu na bezpieczeństwo prawne podmiotów i bezpieczeństwo użytkowników.

4.2 EKES jest również zaniepokojony stosowaniem przepisów dotyczących poufności, np. tajemnicy handlowej, które mogłyby stanąć na przeszkodzie lepszemu informowaniu o niebezpiecznych składnikach lub produktach mogących zagrażać zdrowiu, bezpieczeństwu osób i jakości środowiska. Interesy publiczne wchodzące w grę są najczęściej ważniejsze niż interesy prywatne, które byłyby chronione w nieuprawniony sposób przez zbyt rygorystyczne rozumienie pojęcia poufności. W każdym wypadku informacje muszą być przekazywane między organami państw członkowskich i Unii odpowiedzialnymi za system nadzoru i kontroli. Należy jednak szanować chronione prawem dane osobiste, nie utrudniając trwających dochodzeń.

4.3 Jak wymaga tego rozporządzenie, odpowiednie organa publikują na specjalnej stronie internetowej informacje dotyczące niebezpiecznego produktu i zagrożeń z nim związanych, ewentualne środki zapobiegawcze oraz decyzje podjęte wobec operatorów. Komitet wnosi, by publikacji tej nie stało na przeszkodzie zbyt wąsko rozumiane pojęcie poufności związane z tajemnicą handlową, jeżeli w grę wchodzi zdrowie i bezpieczeństwo użytkowników. Taka jest zresztą praktyka Komisji w zarządzaniu systemem RAPEX i powinna ona zostać utrzymana.

4.4 Komitet kładzie nacisk na wymóg niezależności i przejrzystości organów nadzoru i kontroli. Urzędnicy tych organów muszą być chronieni w wypełnianiu swoich obowiązków przed wszelką ingerencją i wszelkimi próbami korupcji. Organa te muszą być bezstronne i przyjmować wszelkie skargi składane przez konsumentów i użytkowników lub ich organizacje oraz w razie konieczności nadawać sprawom odpowiedni bieg. Laboratoria kontrolne również muszą działać w warunkach pełnej niezależności, podobnie jak organa zajmujące się wydawaniem znormalizowanych oznaczeń niezbędnych kierownictwom przedsiębiorstw i konsumentom do podejmowania decyzji.

4.5 Komitet uważa, że proponowane rozporządzenie powinno zawierać również postanowienia ustanawiające ogólnoeuropejską bazę danych o urazach (IDB), która dotyczyłaby wszelkiego rodzaju urazów. Baza ta:

— pomagałaby organom nadzoru rynku w podejmowaniu bardziej świadomych decyzji w sprawie oceny ryzyka;

- stanowiłyby podstawę działań zapobiegawczych oraz kampanii uświadamiających i umożliwiłyby organom normalizacyjnym opracowanie lepszych norm produktów;
- pomagałyby producentom w dostosowaniu projektów nowych produktów pod kątem bezpieczeństwa;
- umożliwiłyby ocenę skuteczności środków zapobiegawczych i wyznaczenie priorytetów kształtowania polityki.

4.5.1 Komitet proponuje zatem:

- zawarcie we wniosku brakującego postanowienia z rozporządzenia (WE) nr 765/2008, w którym wymagano by od państw członkowskich monitorowania wypadków i szkód dla zdrowia, co do których istnieją przypuszczenia, że zostały spowodowane przez te produkty; oraz
- ustanowienie podstawy prawnej bazy danych o urazach, zgodnie z którą Komisja Europejska wspierałaby koordynację gromadzenia danych z państw członkowskich i sprawne funkcjonowanie tejże bazy danych.

Bruksela, 22 maja 2013 r.

Przewodniczący
Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego
Henri MALOSSE
